

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/35/2019
Identifikačné číslo spisu: 8114229032
Dátum vydania rozhodnutia: 31.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Pepelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8114229032.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: I & R KONKURZY
A REŠTRUKTURALIZÁCIE, k. s., so sídlom kancelárie pre prešovský kraj: Slánska 20A,
080 06 Prešov, IČO: 36 865 265, správca konkurznej podstaty úpadcu B.O.S. Slovakia, a. s. „v
konkurze“, so sídlom Boženy Nemcovej 1, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 35 810 807 proti
žalovaným: 1./ PhDr. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q.,
XXX XX Bratislava, zast. advokátom JUDr. Petrom Čurillom, so sídlom Hlavná 11, 080 01 Prešov, 2./
V., nar. XX. XX. XXXX, bytom W.,
3./ C., nar. XX. XX. XXXX, bytom F., obidvaja zastúpení advokátkou JUDr. Alžbetou Darinou
Michalkovou, so sídlom Škultétyho 1,
831 04 Bratislava, o určenie neúčinnosti právneho úkonu a vydanie nehnuteľnosti, vedenom na
Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 1Cbi/84/2014, na dovolanie žalobcu
proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, č. k. 5CoKR/4/2017-383 zo dňa 26. 06. 2018, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a.
II. Žalovaní v 1./ až 3./ rade m a j ú n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov ako súd prvej inštancie rozsudkom, č. k. 1Cbi/84/2014-341 zo dňa 18. 01. 2017 zamietol žalobu žalobcu v celom rozsahu a žalovaným v 1./, 2./ a 3./ rade priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Z odôvodnenia prvoinstančného rozsudku vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia neúčinnosti kúpnych zmlúv, ktorých vklad bol povolený Správou katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, odbor katastrálnych konaní, resp. Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor pod č. V 12270/13, V 26515/13, V 31967/13, voči konkurzným veriteľom

v konkurznej veci úpadcu B.O.S Slovakia, a. s. „v konkurze“, so sídlom Boženy Nemcovej 1, 093 01 Vranov nad Topľou a tiež vydania nehnuteľnosti - nebytového priestoru č. 12-3, nachádzajúceho sa na 2. poschodí vo vchode P., bytového domu so súpisným číslom XXXX, stojacom na parcele č. KN C 3422/64 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 283 m², zapísanej na LV č. XXXX, kat. úz. F., spolu s podielom na spoločných častiach, spoločných zariadeniach a príslušenstve bytového domu, do všeobecnej podstaty úpadcu. Alternatívne sa žalobca domáhal voči všetkým žalovaným, aby spoločne a nerozdielne zaplatili peňažnú náhradu v sume 123 008,-eur.

3. Žalobca v priebehu konania, elektronickým podaním, súdu doručeným dňa 28. 01. 2015, listinne doloženým dňa 02. 02. 2015, požiadal súd o vydanie rozhodnutia o nariadení predbežného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanému v 3./ rade ako vlastníkovi predmetnej nehnuteľnosti, zákaz uskutočňovať akékoľvek právne úkony týkajúce sa tejto nehnuteľnosti, ako aj povinnosť zdržať sa akýchkoľvek právnych úkonov s povahou zmluvy o budúcej zmluve, ktorými by sa zaviazal previesť vlastnícke právo k nehnuteľnosti, vkladom do majetku tretej osoby, kúpnu, zámennou, darovacou alebo akoukoľvek inou zmluvou, ktorej predmetom by bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, alebo zaťaženie nehnuteľnosti akýmkoľvek ťarchami alebo bremenami. Návrhu žalobcu súd vyhovel a uznesením, č. k. 1Cbi/84/2014-79 zo dňa 09. 02. 2015 predbežné opatrenie v zmysle vyššie uvedeného nariadil. Na odvolanie žalovaných v 1./ až v 3./ rade, Krajský súd v Prešove ako súd odvolací uznesením, č. k. 4CoKR/5/2015-120 zo dňa 09. 06. 2015, odvolanie žalovaných v 1./ a 2./ rade odmietol a vo zvyšnej časti uznesenie súdu 1. inštancie potvrdil. Uznesenie prvoinštančného súdu, č. k. 1Cbi/84/2014-79 zo dňa 09. 02. 2015 voči žalovaným v 1./ a 2./ rade nadobudlo právoplatnosť dňa 24. 03. 2015 a voči žalovanému v 3./ rade dňa 20. 07. 2015.

4. Dňa 04. 07. 2016 doručil súdu prvej inštancie žalobca návrh na zmenu žaloby a žiadal, aby súd rozhodol o tom, že:

- Zmluva o prevode vlastníctva nebytového priestoru (kúpna zmluva) zo dňa 21. 05. 2013 (správne malo znieť „zo dňa 04. 09. 2012“, nakoľko dňa 21. 05. 2013 bol na príslušnom notárskom úrade osvedčený podpis predsedu predstavenstva úpadcu
- pozn. dovolacieho súdu), uzatvorená medzi úpadcom: B.O.S. Slovakia, a. s. „v konkurze“, IČO: 35 810 807, ako predávajúcim a žalovaným v 1./ rade ako kupujúcim (vklad povolený pod č. V 12270/13 dňa 10. 06. 2013), je absolútne neplatná,
- Zmluva o prevode vlastníctva nebytového priestoru (kúpna zmluva) zo dňa 06. 11. 2013 (správne malo znieť „zo dňa 06. 12. 2012“, nakoľko dňa 06. 11. 2013 bol na príslušnom notárskom úrade osvedčený podpis predávajúceho - pozn. dovolacieho súdu), uzatvorená medzi žalovaným v 1./ rade ako predávajúcim a žalovanou v 2./ rade ako kupujúcim (vklad povolený pod č. V 26515/13 dňa 21. 11. 2013), je absolútne neplatná,
- Kúpna zmluva o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zo dňa 30. 12. 2013 (vklad povolený pod č. V 31967/3 dňa 31. 01. 2014) uzatvorená medzi žalovanou v 2./ rade ako predávajúcim a žalovaným v 3./ rade ako kupujúcim, je absolútne neplatná.

Žalobca zmenu žalobného návrhu odôvodnil tým, že pri výkone svojej správcovskej činnosti v predmetnej veci, ako aj na základe výpovedí žalovaných v 1./ a 2./ rade pred súdom zistil nesúlad prejavu vôle zmluvných strán týkajúci sa dohodnutia kúpnej ceny. Súd prvej inštancie uznesením, vyhláseným na pojednávaní dňa 21. 12. 2016, zmenu žalobného návrhu nepripustil a rozhodol o pokračovaní v konaní o pôvodnej žalobe.

5. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkového zistenia, že uznesením Okresného súdu Prešov, č. k. 2R/4/2013 zo dňa 03. 07. 2013 bolo začaté reštrukturalizačné konanie voči dlžníkovi B.O.S. Slovakia, a. s., IČO: 35 810 807. Uznesenie bolo v Obchodnom vestníku zverejnené dňa 10. 07. 2013 pod č. 131/2013 a právoplatnosť nadobudlo dňa 11. 07. 2013. Uznesením zo dňa 06. 08. 2013 bola povolená reštrukturalizácia dlžníka B.O.S. Slovakia, a. s. a za správcu bol ustanovený Ing. F.. Ďalším uznesením zo dňa 23. 10. 2013 bolo reštrukturalizačné konanie zastavené, bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka

a za správkyňu konkurznej podstaty bola ustanovená JUDr. V.. Uznesením zo dňa 07. 02. 2014 bola menovaná správkyňa zo svojej funkcie odvolaná a za správcu bol ustanovený žalobca.

6. Z odôvodnenia prvoinštančného rozsudku ďalej vyplýva, že dňa 16. 09. 2011 bola medzi Q. ako veriteľom a žalovaným v 1./ rade ako dlžníkom uzatvorená zmluva o pôžičke, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezodplatnej pôžičky v sume 69 000,-eur, ktorú sa dlžník zaviazal vrátiť veriteľovi najneskôr do 31. 12. 2012. Následne dňa 04. 10. 2013

bola medzi Q. ako postupcom a žalovanou v 2./ rade ako postupníkom uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávky zo zmluvy o pôžičke zo dňa 16. 09. 2011 v sume 69 000,-eur.

7. Medzi úpadcom a žalovaným v 1./ rade bola dňa 16. 03. 2011 uzatvorená zmluva o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy (ďalej len „zmluva o budúcej zmluve“), predmetom ktorej bol záväzok zmluvných strán uzavrieť najneskôr do 31. 05. 2013 budúcu kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bude odplatný prevod vlastníckeho práva k nebytovému priestoru č. 3 (vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku vo veľkosti 7688/164335), nachádzajúcemu

sa na 2. poschodí v bytovom dome so súp. č. 3385 na ulici P., Bratislava IV,

v kat. úz. F., zapísaný na LV č. XXXX - čiastočný. Dňa 21. 05. 2013 bola medzi úpadcom a žalovaným v 1./ rade uzatvorená Zmluva o prevode vlastníctva nebytového priestoru

(kúpna zmluva) v zmysle zmluvy o budúcej zmluve zo dňa 16. 03. 2011. Správa katastra

pre hlavné mesto SR Bratislavu, odbor katastrálnych konaní, rozhodnutím č. V 12270/13

zo dňa 10. 06. 2013 povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnosti, ktorá je predmetom tohto konania v prospech žalovaného v 1./ rade.

8. Dňa 06. 11. 2013 bola medzi žalovaným v 1./ rade a žalovanou v 2./ rade uzatvorená zmluva o prevode vlastníctva nebytového priestoru (kúpna zmluva), predmetom ktorej bola vyššie označená nehnuteľnosť. Správa katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu, odbor katastrálnych konaní, rozhodnutím č. V 26515/13 zo dňa 21. 11. 2013, povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnosti, ktorá je predmetom tohto konania v prospech žalovanej v 2./ rade.

9. Medzi žalovanou v 2./ rade a žalovaným v 3./ rade bola dňa 30. 12. 2013 uzatvorená kúpna zmluva o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktorá je predmetom tohto súdneho konania. Správa katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu, odbor katastrálnych konaní, rozhodnutím č. V 31967/13 zo dňa 31. 01. 2014 povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k predmetnej nehnuteľnosti v prospech žalovaného v 3./ rade.

10. Súd prvej inštanície predmet sporu právne posúdil podľa § 57, § 58, § 62 a § 63 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoKR“).

11. Súd prvej inštanície mal preukázané, že medzi žalovaným v 1./ rade a úpadcom bola uzavretá dňa 16. 03. 2011 zmluva o budúcej zmluve na vyššie označený nebytový priestor, ktorá obsahovala všetky podstatné náležitosti, a teda bola uzatvorená v súlade so zákonom. Zmluva o budúcej zmluve obsahuje údaj o kúpnej cene, ktorej výška bola stanovená sumou

72 000,-eur, pričom splatnosť bola dohodnutá tak, že 57 000,-eur zaplatí žalovaný v 1./ rade úpadcovi do 30 dní od doručenia výzvy predávajúceho, čo bolo realizované žalovaným

v 1./ rade dňa 11. 05. 2011. Súd prvej inštanície ďalej konštatoval, že žalobca nepreukázal,

že cena predmetného nebytového priestoru bola 123 000,-eur, teda že bolo poskytnuté plnenie, ktorého obvyklá cena je podstatne vyššia. Žalobca taktiež nepreukázal, že žalovaným v 2./ a 3./ rade boli alebo museli byť známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právneho úkonu proti zriaďovateľovi tohto práva tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 62 ods. 2 písm. a/ ZoKR a nepreukázal ani to, že namietané právne úkony spôsobili úpadok dlžníka alebo boli urobené počas úpadku dlžníka. Vzhľadom na uvedené

skutočnosti, ako aj skutočnosť, že žalobca svoje tvrdenia nepodložil žiadnymi právne relevantnými dôkazmi, súd žalobu zamietol v celom rozsahu. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 262 v spojení s § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“).

12. Na odvolanie žalobcu proti rozsudku prvoinštančného súdu Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, po prejednaní veci podľa § 378 a nasl. C. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 C. s. p. rozsudkom, č. k. 5CoKR/4/2017-383 zo dňa 26. 06. 2018, prvoinštančný rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil, konštatujúc, že súd prvej inštancie v predmetnej veci vykonal potrebné dokazovanie, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým zisteniam a z týchto vyvodil aj správny právny záver. Stotožnil sa s jeho záverom, že zmluva o budúcej zmluve uzavretá dňa 16. 03. 2011 medzi úpadcom ako predávajúcim a žalovaným v 1./ rade ako kupujúcim, je platná a účinná, nakoľko sú v nej uvedené všetky podstatné náležitosti budúcej kúpnej zmluvy tak, ako to zákon vyžaduje. Bol dohodnutý predmet kúpy, kúpna cena vo výške 72 000,-eur a spôsob zaplataenia kúpnej ceny. Zaplataenie preddavku mal súd prvej inštancie preukázané príjmovým dokladom zo dňa 11. 05. 2011, ktorého pravosť žalobca v konaní nepoprel. Vychádzajúc z týchto dôkazov prvoinštančný súd uzavrel, že kúpna cena za nebytový priestor bola 72 000,-eur, túto kúpnu cenu posúdil ako primerané protiplnenie a s týmto záverom sa stotožnil aj súd odvolací. K jednotlivým odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uviedol nasledovné:

13. K odvolacej námietke žalobcu spočívajúcej v tvrdení o povinnosti súdu prvej inštancie riešiť ako otázku predbežnú otázku platnosti kúpnej zmluvy, uviedol, že sám žalobca podanou žalobou vymedzil predmet sporu a pokiaľ pristúpil k žalobe o určenie neúčinnosti právneho úkonu v zmysle zákona č. 7/2005 Z. z., tak musel vychádzať zo splnenia zákonných predpokladov zakotvených v § 57 a nasl. ZoKR. Pokiaľ v priebehu konania žalobca navrhoval zmenu žaloby a táto nebola súdom prvej inštancie pripustená, neostávalo odvolaciemu súdu iné len obmedziť svoju preskúmvaciu činnosť na správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie o predmete sporu. Odvolací súd prisvedčil žalobcovi, že povinnosťou súdu je skúmať platnosť právnych úkonov z úradnej povinnosti a túto povinnosť si súd prvej inštancie aj splnil, keď kúpnu zmluvu uzavretú medzi žalovaným v 1./ rade a úpadcom posúdil v spojení so zmluvou o budúcej zmluve, ktorej náležitosti sú súladné so zákonom. Logickým dôsledkom takéhoto konštatovania je to, že aj kúpnu zmluvu považoval súd prvej inštancie za súladnú so zákonom, teda na túto námietku žalobcu bola daná odpoveď. Odvolací súd sa s týmto záverom stotožnil, keďže súd prvej inštancie hodnotil vykonané dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (§ 191 ods. 1 C. s. p.). Odvolací súd mal za nepochybné, že zmluva o budúcej zmluve obsahuje všetky podstatné náležitosti pre záver o platnosti tohto právneho úkonu, pričom žiadne ustanovenie zákona nevylučuje, aby na základe takejto zmluvy došlo aj k čiastočnému plneniu. Dohoda zmluvných strán o zaplataení prevažnej časti kúpnej ceny už na základe zmluvy o budúcej zmluve má logický základ v tvrdení žalovaného v 1./ rade o tom, že suma 57 000,-eur bola vyplatená úpadcovi z dôvodu vysporiadania záložného práva, viaznúceho na predmete kúpy úpadcom voči svojmu záložnému veriteľovi (čl. 336 spisu). Podmienku vysporiadania záložného práva do uzavretia riadnej kúpnej zmluvy obsahuje zmluva o budúcej zmluve v čl. II bod 2.2 a existenciu záväzku úpadcu k záložnému veriteľovi v pôvodnej výške 134 000,-eur preukazuje zmluva o zriadení záložného práva uzavretá medzi úpadcom ako záložcom a C. ako záložným veriteľom dňa 06. 04. 2010 (čl. 197 - 202 spisu). Pokiaľ teda v následnej kúpnej zmluve bol uvedený iba zvyšok kúpnej ceny 15 000,- eur a nie je v tejto zmluve žiadna zmienka o predchádzajúcom plnení, jeho absencia nerobí právny úkon absolútne neplatným.

14. Žalobca ďalej spochybňoval dôkaz - príjmový pokladničný doklad zo dňa 11. 05. 2011 na sumu 57 000,-eur a tvrdil, že žiadnym spôsobom nebol preukázaný reálny tok týchto peňažných prostriedkov smerom k úpadcovi. Odvolací súd k tejto námietke uviedol,

že preukázanie reálneho toku peňazí po ich prevzatí osobou oprávnenou konať za predávajúceho (B.O.S. Slovakia) nebolo v moci žalovaného v 1./ rade, pretože tento nemal reálnu možnosť nahliadnuť do účtovníctva úpadcu. Dôkazná povinnosť v tomto smere bola na žalobcovi, ktorý ju neuniesol.

15. K nezhode vôle a prejavu, na ktorú žalobca poukazoval, odvolací súd uviedol, že takýto rozpor medzi zmluvnými stranami nenastal. Obe zmluvné strany mali v úmysle odpredať nehnuteľnosť za sumu 72 000,-eur, čo sa aj zrealizovalo. Spôsob platby nie je podstatnou náležitosťou kúpnej zmluvy, ako to vyplýva z § 588 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), preto údaj o už čiastočne zaplatenej kúpnej cene nemusel byť súčasťou zmluvy. Túto nezrovnalosť však napriek tomu zmluvné strany napravili, a to uzavretím dodatku č. 1 ku kúpnej zmluve dňa 11. 06. 2013.

16. Odvolací súd sa nestotožnil ani s tvrdením žalobcu, že v danom prípade predmetom konania nebolo posúdenie neúčinnosti zmluvy o budúcej zmluve alebo dodatku ku kúpnej zmluve, ale samotnej kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovaným v 1./ rade a úpadcom, preto nemôže byť rozhodujúcim čas, kedy došlo k uzavretiu zmluvy o budúcej zmluve, ktorá nebola rozhodnou pre prevod vlastníckeho práva z úpadcu na žalovaného v 1./ rade. Poukázaním na § 57 ods. 1, 2 a 4, § 58 ods. 1, 2 a 3 ZoKR a nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 117/2012, odvolací súd uviedol, že úlohou súdu, konajúceho o odporovacej žalobe argumentujúcej neprímeranosťou protiplnenia pri uskutočnení napadnutého právneho úkonu, je posúdenie časových súvislostí odporovaného právneho úkonu a relevantného konkurzného konania, posúdenie, či právny úkon dlžníka ukracuje uspokojenie prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov, posúdenie, či právny úkon bol urobený počas úpadku dlžníka, alebo ak nebol urobený počas úpadku dlžníka, či ho spôsobil a nakoniec posúdenie primeranosti protiplnenia zo sporného právneho úkonu. Práve porovnanie časových súvislostí diskvalifikuje žalobcu v úspešnosti predmetnej žaloby. Právny úkon smerujúci k nadobudnutiu vlastníctva nehnuteľnosti nie je možné posúdiť výlučne v nadväznosti na kúpnu zmluvu uzavretú dňa 21. 05. 2013, pokiaľ tomuto úkonu predchádzala zmluva o budúcej kúpnej zmluve a tiež čiastočné plnenie kúpnej ceny. Úpadca ako predávajúci bol viazaný prejavom vôle vyjadreným v zmluve o budúcej zmluve až do uzavretia riadnej kúpnej zmluvy. V opačnom prípade by sa vystavil hrozbe náhrady škody (§ 50a ods. 2 OZ). Súd prvej inštancie preto správne uzavrel, že žalobca dostatočne nepreukázal, že odporovaný právny úkon (v danom prípade vrátane zmluvy o budúcej zmluve) spôsobil úpadok dlžníka alebo bol urobený počas úpadku dlžníka. Z predložených prihlášok pohľadávok veriteľov Slovenská záručná a rozvojová banka, a. s., Slovenská konsolidačná, a. s. a OTP Banka Slovensko, a. s. vyplýva, že úkony vykonané týmito subjektmi v dôsledku neplnenia si povinnosti úpadcu (vyhlásenie predčasnej splatnosti, odstúpenie od zmluvy) boli realizované veriteľmi v auguste až novembri 2012, teda s odstupom viac ako jedného roka od uzavretia zmluvy o budúcej zmluve a čiastočného zaplatenia kúpnej ceny. Absentuje tak časová súvislosť odporovaného právneho úkonu a relevantného konkurzného konania, teda naplnenie zákonných predpokladov uvedených v § 58 ods. 3 ZoKR.

17. K odvolacej námietke žalobcu týkajúcej sa nesplnenia formálnych náležitostí zmluvy o budúcej zmluve a dodatku, v dôsledku čoho žalobca považoval tieto právne úkony za absolútne neplatné, odvolací súd s poukazom na § 40 ods. 1 a ods. 3 veta prvá po bodkočiarku OZ uviedol, že na všetkých predložených právnych úkonoch je podpis oboch zmluvných strán, pravosť podpisov nebola žalobcom spochybnená a právne úkony sú v písomnej forme. Dodal, že úradné overenie podpisu nie je podmienkou platnosti právneho úkonu. Na základe uvedených skutočností vyhodnotil odvolací súd aj túto odvoláciu námietku žalobcu za nedôvodnú.

18. K námietke žalobcu o absencii akéhokoľvek odkazu na zmluvu o budúcej zmluve, ako aj odkazu na inú dohodu zmluvných strán o skutočne dohodnutej kúpnej cene, tvrdiac, že zmluva obsahuje znenie, ktoré vylučuje existenciu predchádzajúcej zmluvy o budúcej zmluve, čo vážne spochybňuje existenciu takýchto listín v čase uzavretia tejto kúpnej zmluvy, odvolací súd uviedol,

že pokiaľ sa v kúpnej zmluve v článku VI. bod 3 písm. c/ uvádza, že „...k prevádzaným nehnuteľnostiam neboli zriadené žiadne predkupné práva, zabezpečovacie prevody práv, opcie, zmluvy o budúcej zmluve, nájomné alebo podnájomné zmluvy, iné práva užívania, nebol podaný žiaden návrh na vklad, návrh alebo podnet na záznam alebo poznámku..“ tak ide o prehlásenie predávajúceho (úpadcu) svedčiace o neexistencii ťarchy alebo záväzku k tretej osobe a nie k samotnému kupujúcemu.

19. S poukazom na § 58 ods. 2 ZoKR za nedôvodnú odvolací súd vyhodnotil aj odvoláciu námietku žalobcu, týkajúcu sa nevyhodnotenia kúpnej zmluvy súdom prvej inštancie ako právneho úkonu bez primeraného protiplnenia. Žalobca neprimeranosť kúpnej ceny nehnuteľnosti preukazoval predloženými kúpnyimi zmluvami z roku 2009, čo je obdobie 2 rokov pred uzavretím zmluvy o budúcej zmluve. Správne preto považoval súd prvej inštancie takýto dôkaz za nepostačujúci. Odvolací súd vyslovil, že nie je možné za cenu obvyklú

- s prihliadnutím na neustále meniaci sa trh s nehnuteľnosťami, považovať cenu dva roky starú, ktorý dôkaz žalobca predložil na preukázanie neprimeraného protiplnenia. Pozornosti odvolacieho súdu neušlo ani to, že predložené kúpne zmluvy obsahujú len ťarchu v podobe záložného práva zriadeného podľa § 15 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov

a nebytových priestorov a nie aj ťarchu v podobe ďalšieho záložného práva, ako to obsahuje kúpna zmluva uzavretá medzi úpadcom a žalovaným v 1./ rade. Podľa odvolacieho súdu uvedená skutočnosť mala vplyv na kúpnu cenu.

20. Napokon k žalobcom tvrdenej prezumpcii úpadku, odvolací súd poukazom na § 58 ods. 2 ZoKR uviedol, že táto tvrdená prezumpcia nastane iba v prípade, ak ide o právny úkon urobený v prospech osoby spriazenej s dlžníkom, o ktorý prípad však v danom spore nejde.

21. Vyhodnotiac všetky odvolacie námietky žalobcu za nedôvodné, odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. a úspešným žalovaným priznal nárok na ich náhradu proti žalobcovi v rozsahu 100%.

22. Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 10. 07. 2018.

23. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalobca (písomným podaním zo dňa 31. 08. 2018 na č. l. 392 - 394), prípustnosť ktorého odôvodnil ustanovením §-u 420 ods. 1 písm. f/ C. s. p., súčasne ustanoveniami podľa § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ C. s. p. Dovolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok odvolacieho súdu, č. k. 5CoKR/4/2017-383 zo dňa 26. 06. 2018, súčasne aj rozsudok súdu prvej inštancie 1Cbi/84/2014-341 zo dňa 18. 01. 2017 zrušil a aby vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie.

24. Vo vzťahu k vade konania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. žalobca namieta odôvodnenie odvolacieho súdu v bode 19. jeho rozsudku, v ktorom sa odvolací súd vyjadril k žalobcom tvrdenej povinnosti skúmať platnosť kúpnej zmluvy ako otázku prejudiciálnu. Žalobca tvrdí, že v čase podania odporovacej žaloby disponoval výlučne kúpnyimi zmluvami uzatvorenými medzi úpadcom a žalovaným v 1./ rade (ďalej ako „kúpna zmluva I“),

medzi žalovaným v 1./ rade a žalovanou v 2./ rade a medzi žalovanou v 2./ rade a žalovaným v 3./ rade, ktoré sa mu podarilo zabezpečiť z katastra nehnuteľností a na základe ktorých kataster povolil vklad vlastníckeho práva k dotknutej nehnuteľnosti postupne v prospech žalovaných. Žalobca v čase podania odporovacej žaloby nedisponoval zmluvou o budúcej zmluve, dodatkom ani pokladničným dokladom znejúcim na sumu 57 000,-eur, t. j. na sumu, ktorá bola nad rámec sumy dohodnutej v kúpnej zmluve vo výške 15 000,-eur. Tieto listiny boli predložené až počas súdneho konania žalovaným v 1./ rade. Uvedeným skutočnostiam zodpovedal žalobcov návrh na zmenu, ktorý sa týkal rozšírenia žalobného návrhu v časti neplatnosti kúpnych zmlúv.

25. Žalobca za nesprávny považuje právny záver a z neho vyplývajúci nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, ktorý v bode 19. odôvodnenia svojho rozsudku uviedol, že pokiaľ v priebehu konania žalobca navrhoval zmenu žaloby a táto nebola súdom prvej inštancie pripustená, neostávalo odvolaciemu súdu iné, len obmedziť svoju preskúmovaciu činnosť na správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Takýto záver je podľa žalobcu v rozpore s § 365 ods. 2 C. s. p. Tvrdí, že zamietnutie návrhu na pripustenie zmeny žalobného návrhu súdom prvej inštancie a postup odvolacieho súdu, ktorý v odvolacom konaní nastolenú otázku z dôvodu domnelej absencie právomoci vôbec neposudzoval, nemôže v súdnom konaní obstáť, nakoľko ním bolo žalobcovi znemožnené, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

26. Za nesprávny postup odvolacieho súdu považuje žalobca aj nedôvodné presunutie dôkazného bremena na jeho stranu ohľadom dôkaznej povinnosti preukázať skutočný tok peňažných prostriedkov, ktoré mali zodpovedať časti kúpnej ceny podľa zmluvy o budúcej zmluve. Žalobca tvrdí, že pokladničný doklad predložený žalovaným v 1./ rade, podľa ktorého malo dôjsť k odovzdaniu časti kúpnej ceny (57 000,-eur) v hotovosti k rukám osoby konajúcej v mene úpadcu, dostatočným spôsobom nepotvrďuje reálny tok peňažných prostriedkov zo žalovaného v 1./ rade na úpadcu. Tvrdí, že dôkazné bremeno preukázania uhradenia akejkoľvek časti kúpnej ceny v prospech úpadcu bolo v tomto konaní na strane žalovaného v 1./ rade a nie na strane žalobcu, bez ohľadu na to, či žalovaný v 1./ rade alebo žalobca mali alebo nemali k dispozícii na nahliadnutie účtovníctvo úpadcu.

27. V ďalšej časti dovolania žalobca namietol nesprávne právne posúdenie veci, pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, poukazujúc na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Cz/129/74, v ktorom súd vyslovil:

„Ak je v písomnom vyhotovení kúpnej zmluvy týkajúcej sa nehnuteľnosti uvedená kúpna cena odchylná od kúpnej ceny skutočne dojednanej, je neplatná celá kúpna zmluva a nemožno považovať za platne uzavretú ani kúpnu zmluvu s cenou skutočne dohodnutou ani kúpnu zmluvu s cenou uvedenou v písomnom vyhotovení.“. Žalobca, dôvodiac označeným rozsudkom, tvrdí, že z obsahu rozsudku odvolacieho súdu, ani rozsudku prvoinštančného súdu nemožno identifikovať žiadne dôvody, pre ktoré sa odvolací súd v prejednávanej veci rozhodol odkloniť od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Tvrdí, že súd prvej inštancie, rovnako ani odvolací súd, sa v prejednávanej veci žiadnym spôsobom nevysporiadali

s nesúladam prejavov vôle vyjadrenými v kúpnej zmluve I a zmluve o budúcej zmluve, tento nesúlad neodstránili a záver odvolacieho súdu, že rozpor medzi vôľou a prejavom zmluvných strán nenastal, považuje žalobca za nesprávny. Nesprávnosť právneho posúdenia veci odvolacím súdom žalobca nachádza v jeho zistení o platnosti kúpnej zmluvy I napriek tej skutočnosti, že táto, ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, neobsahovala dojednaná

o skutočnej výške kúpnej ceny, pričom sám odvolací súd dospel k záveru, že vyjadrená kúpna cena má predstavovať len časť kúpnej ceny bez toho, aby z obsahu kúpnej zmluvy I bolo možné bez ďalšieho jasne a nezameniteľne identifikovať zmluvnými stranami dojednanú kúpnu cenu. Uvedený nedostatok kúpnej zmluvy I podľa žalobcu nemohol byť dodatočne kvalifikovane odstránený ani uzavretím dodatku medzi zmluvnými stranami, nakoľko nemá náležitosti právneho úkonu kúpnej zmluvy I, ako vkladuschopnej listiny. Navyiac sa jedná o dodatok, ktorý nebol zmluvnými stranami spolu s kúpnu zmluvou I alebo následne samostatne, založený do katastra nehnuteľností.

28. Žalobca následne odvolaciemu súdu vytkol časť odôvodnenia v jeho rozsudku, v ktorej potvrdil správnosť právneho záveru súdu prvej inštancie o tom, že žalobca nepreukázal, že odporovaný právny úkon (v danom prípade vrátane zmluvy o budúcej zmluve) spôsobil úpadok dlžníka alebo bol urobený počas úpadku dlžníka. Posúdenie predmetnej okolnosti odvolacím súdom nepovažuje žalobca za správne, tvrdiac, že iný rozhodný čas pre posúdenie naplnenia predpokladu odporovateľnosti (existencia alebo spôsobenie úpadku) ako čas,

v ktorom došlo k uzavretiu právneho úkonu, ktorým dochádza k prevodu vlastníctva k majetku dlžníka a ktorý je odporovateľnosťou napadnutý, nie je a ani nemôže byť rozhodný. Tvrdí, že takýto postup úpadcu vykonaný preukázateľne v čase úpadku by bol postupom v rozpore s kolektívnym uspokojovaním veriteľov a došlo by tak k zvýhodneniu jedného veriteľa pred ostatnými veriteľmi. Tvrdí ďalej, že pre posúdenie naplnenia predpokladov odporovateľnosti je nutné vnímať žalovaného v 1./ rade výlučne ako veriteľa úpadcu, ktorého sa úpadca rozhodol uspokojiť v čase úpadku prednostne pred ostatnými veriteľmi. Vlastnícke právo k nehnuteľnosti v prospech jedného veriteľa previedol, teda uspokojil jeho nároky v celom rozsahu, kým ostatným veriteľom neposkytol uspokojenie ich pohľadávok ani sčasti a títo sa so svojimi nárokmi museli prihlásiť do konkurzného konania. Z tohto pohľadu je podľa žalobcu právne bezvýznamné, či úpadca bol zmluvou o budúcej zmluve viazaný alebo ňou viazaný nebol. Žalobca vyslovil, že nemá vedomosť o tom, že by dovolací súd v rámci svojej judikatúry nastolenú právnu otázku vyriešil a keďže ju považuje osobitne prínosnú pre konkurznú prax, žiada dovolací súd, aby sa s touto otázkou náležite vysporiadal.

29. K dovolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný v 1./ rade (č. l. 404 - 407), ktorý navrhol dovolanie žalobcu ako nedôvodné a podané bez právneho titulu zamietnuť.

30. Rovnako sa k dovolaniu žalobcu písomne vyjadrili aj žalovaní v 2./ a 3./ rade (č. l. 409 - 413), ktorí navrhli dovolanie odmietnuť z dôvodu, že dovolateľom uplatnený dovolací dôvod nie je vymedzený spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 C. s. p. Súčasne si uplatnili nárok na náhradu trov konania.

31. Vyjadrenie žalovaného v 1./ rade, aj vyjadrenie žalovaných v 2./ a 3./ rade, boli doručené žalobcovi (č. l. 414 a 416), ktorý písomné vyjadrenie k podaným vyjadreniam k dovolaniu (dupliku) nezaslal.

32. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „Najvyšší súd SR“ alebo „NS SR“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), konajúca komplementárom s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa v súlade s ustanovením § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť.

33. Podľa § 470 ods. 1 C. s. p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (1. júla 2016).

34. V danom prípade bolo konanie o žalobe žalobcu o určenie neúčinnosti právneho úkonu a vydanie nehnuteľnosti začaté pred 1. júlom 2016 (žaloba doručená prvoinštančnému súdu elektronicky dňa 30. 10. 2014, doplnená v listinnej podobe dňa 03. 11. 2014 na č. l. 1 až 20 spisu). Rozsudok prvoinštančného súdu o zamietnutí žaloby bol vydaný dňa 18. 01. 2017, a teda už podľa nového procesného kódexu, rovnako aj potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu (dňa 26. 06. 2018), následne aj dovolanie žalobcu. Aj po zmene právnej úpravy dovolacieho konania, ktorú priniesol C. s. p. ako nový civilný procesný kódex v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou v Občianskom súdnom poriadku (ďalej len „O. s. p.“), je potrebné dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie.

35. V zmysle uvedeného, úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené (primárnym) záverom dovolacieho súdu, že dovolanie je procesne prípustné a až následným (sekundárnym) záverom dovolacieho súdu, že tento opravný prostriedok je aj opodstatnený; pre opačný prístup nedáva Civilný sporový poriadok podklad v žiadnom z jeho ustanovení. Pokiaľ dovolací súd nedospeje k uvedenému (primárnemu) záveru, platná právna úprava mu neumožňuje postúpiť v dovolacom konaní ďalej a pristúpiť až k posúdeniu napadnutého

rozhodnutia a konania, v ktorom bolo vydané. Pokiaľ by dovolací súd posudzoval správnosť rozhodnutia napadnutého procesne neprípustným dovolaním, porušil by zákon.

36. Dovolací súd sa preto v prvom rade zaoberal otázkou prípustnosti dovolania podaného žalobcom.

37. Podľa § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Uvedené znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p.

38. Podľa § 420 C. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, pokiaľ trpí niektorou z procesných väd konania vymenovaných v písm. a/ až f/ predmetného ustanovenia (zakotvujúce tzv. vady zmätočnosti).

39. Naproti tomu dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

40. Pokiaľ dovolanie nemá vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C. s. p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť, z čoho konkrétne vyvodzuje prípustnosť dovolania a tiež označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod. V dôsledku viazanosti dovolacieho súdu dovolacím dôvodom neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

41. V danom prípade žalobca (ďalej tiež ako „dovolateľ“) v dovolaní namietol, že mu obidva vo veci konajúce súdy nesprávnym procesným postupom znemožnili, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.). V ďalšom obsahu dovolania žalobca tvrdil nesprávne právne posúdenie prejednávanej veci, ktoré malo závisieť od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.), súčasne že pri riešení právnej otázky sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, poukazujúc na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Cz/129/74 (§ 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.).

42. Preskúmanie dovolateľom vymedzeného dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f/ C. s. p. je v zmysle kvalitatívnej stránky dovolania (kedy je pre naplnenie prípustnosti dovolania podľa tohto ustanovenia nevyhnutné kumulatívne splnenie troch zákonných znakov, ktorými sú: 1/ nesprávny procesný postup súdu, 2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, súčasne 3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), možné v časti, v ktorej namietol, že odvolací súd nedôvodne presunul dôkazné bremeno na stranu žalobcu ohľadom dôkaznej povinnosti preukázať skutočný tok peňažných prostriedkov, zodpovedajúcich časti kúpnej ceny podľa zmluvy o budúcej zmluve, smerom k úpadcovi. Žalobca v rámci porušenia práva na spravodlivý proces namietol aj odôvodnenie odvolacieho súdu v bode 19. jeho rozsudku, ohľadom otázky platnosti kúpnej zmluvy.

43. K tvrdenému nedôvodnému presunutiu dôkazného bremena na stranu žalobcu, dovolací súd z obsahu spisu zistil (zo zápisnice o pojednávaní na súde prvej inštancie

na č. l. 187 - 189), že právna zástupkyňa žalovaného v 1./ rade na pojednávaní prvoinštančného súdu dňa 16. 03. 2016 založila do spisu kópiu pokladničného dokladu zo dňa 11. 05. 2011 o odovzdaní sumy 57 000,-eur žalovaným v 1./ rade úpadcovi za účelom preddavku za kúpnu cenu nebytového priestoru na Agátovej ul. 5/E v Bratislave (č. l. 193). Žalovaný v 1./ rade vo svojej výpovedi dňa 27. 04. 2016 (zápisnica o pojednávaní na súde prvej inštancie na č. l. 277 - 279) uviedol, že predmetnú sumu (ako prvú časť kúpnej ceny) uhradil „niekedy v máji 2011“ pánovi F., ktorý bol konateľom spoločnosti B.O.S. Slovakia (t. j. úpadcu). Vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu (uznesením Okresného súdu Prešov, sp. zn. 2R/4/2013 zo dňa 23. 10. 2013), kedy osobou oprávnenou konať za úpadcu sa stal správca konkurznej podstaty, žalovaný v 1./ rade skutočne nemal reálnu možnosť do účtovníctva úpadcu nahliadnuť tak, ako to správne konštatoval v odôvodnení svojho rozsudku aj odvolací súd (bod 20.), keďže účtovníctvom úpadcu disponoval správca. Z tohto dôvodu bolo na žalobcovi (správcovi konkurznej podstaty úpadcu), aby reálny tok peňažných prostriedkov od žalovaného v 1./ rade smerom k úpadcovi preukázal on. Je preto neopodstatnené jeho tvrdenie, že zo strany odvolacieho súdu išlo o „presunutie“ dôkazného bremena na jeho osobu, keďže táto okolnosť vyplynula z vyhláseného konkurzu (keď oprávnenie konať za úpadcu vo veciach majetku podliehajúceho konkurzu prechádza na správcu).

44. Rovnako nedôvodná je námietka žalobcu spočívajúca v tvrdení, že súd (súdy) posúdili platnosť namietanej kúpnej zmluvy, bez objektívneho odôvodnenia.

45. Povinnosť súdu svoje rozhodnutie náležite odôvodniť je jedným z princípov predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Štruktúra práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia je rámcovo upravená v § 220 ods. 2 C. s. p., pričom táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 378 ods. 1 C. s. p.). Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii, obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia, dbať na jeho celkovú presvedčivosť. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu navyše musí byť aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v dovolacom konaní. Ústavný súd SR vo svojej ustálenej judikatúre zdôraznil, že odôvodnenia rozhodnutí prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane (napr. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08, IV. ÚS 350/09), pretože prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (IV. ÚS 489/2011). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvoinštančného súdu, ako aj súdu odvolacieho, prípadne aj dovolacieho), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania.

46. Dovolací súd po preskúmaní oboch vo veci vydaných rozhodnutí, tak prvoinštančného, ako aj odvolacieho, dospel k záveru, že rozsudok odvolacieho súdu v spojení s potvrdeným (zamietavým) rozsudkom súdu prvej inštancie vyššie uvedené kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 C. s. p. spĺňajú, a preto ich možno považovať za preskúmateľné a ústavne akceptovateľné. Dovolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku prvoinštančného súdu, v ktorom súd zdôvodnil zamietnutie žaloby s poukazom na neunesenie dôkazného bremena žalobcom a nesplnenie podmienok na odporovanie právnemu úkonu bez primeraného protiplnenia, v zmysle § 58 ods. 2 a 3 ZoKR, ktoré dôvody podrobnejšie rozvinul odvolací súd v odôvodnení dovolaním napadnutého rozsudku. V odôvodnení svojho rozsudku citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery; medziiným uviedol dôvody, so zreteľom na ktoré dospel k záveru o platnosti zmluvy o budúcej zmluvy a samotnej kúpnej zmluvy. Odvolací súd podrobne reagoval aj na odvolacie námietky žalobcu. Obsah spisu v ničom neopodstatňuje argumentáciu, že odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil spôsobom zodpovedajúcim zákonu.

Za porušenie základného práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a

naplnenie procesnej vady konania podľa § 420 písm. f/ C. s. p., nemožno považovať to, že odvolací súd (resp. aj súd prvej inštancie) neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalobcu (vid' napr. I. ÚS 673/2014, II. ÚS 27/2008, III. ÚS 167/2013).

47. Pokiaľ žalobca tvrdí, že nemôže v konaní obstáť dôvodnosť zamietnutia návrhu na pripustenie zmeny žalobného návrhu, v dôsledku ktorej skutočnosti odvolací súd otázku zmeny žaloby neposudzoval, dovolací súd upozorňuje, že zmenou žaloby (pôvodne zmenou návrhu) sa uplatňuje dispozičná zásada civilného procesu, kedy žalobca ako dominus litis sám určuje, akého nároku sa na podklade tvrdeného skutkového stavu žalobou domáha. Dovolací súd z hľadiska posúdenia, či v konaní na súdoch nižších inštancií došlo k žalobcom namietanej procesnej vade, vzal v prejednávanej veci na zreteľ, že žalobca na pojednávaní konanom pred súdom prvej inštancie dňa 22. 06. 2016 požiadal o pripustenie zmeny návrhu na začatie konania podľa § 95 ods. 1 O. s. p. v znení v zápisnici o pojednávaní na č. l. 286 - 288, ktorý návrh následne doplnil elektronicky a v listinnej podobe (č. l. 290 - 298). Súd prvej inštancie na pojednávaní konanom dňa 21. 12. 2016 (za účinnosti C. s. p.) zmenu žaloby nepripustil a vyslovil, že v konaní bude pokračovať o pôvodnej žalobe. V dôsledku toho zostal predmetom konania pôvodne uplatnený nárok žalobcu. K tomuto postupu súdu prvej inštancie dovolací súd uvádza, že ustanovenie § 139 C. s. p. (resp. v čase podania zmeny návrhu ust. § 95 ods. 1 O. s. p.) dáva žalobcovi možnosť zmeniť žalobu (len) so súhlasom súdu; súd nepripustí zmenu žaloby, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe (§ 143 ods. 1 C. s. p.). V prípade nepripustenia zmeny žaloby pokračuje súd v konaní o pôvodnej žalobe (§ 143 ods. 3 C. s. p.). Súd prvej inštancie tak rozhodoval o zmene žaloby podľa § 143 ods. 1 C. s. p. Dovolací súd správnosť postupu súdu pri aplikácii tohto ustanovenia, teda v konečnom dôsledku správnosť jeho rozhodnutia o nepripustení zmeny žaloby nie je oprávnený preskúmať, nakoľko ide o výsledok vnútorného presvedčenia súdu a jeho myšlienkového postupu. Pokiaľ je ním súd prvej inštancie, žalobca nie je oprávnený napadnúť odvolaním správnosť tejto úvahy, lebo odvolanie proti uzneseniu, ktorým sa pripustila alebo nepripustila zmena žaloby, nie je prípustné (§ 357 C. s. p.). Ani dovolací súd, posudzujúci prípustnosť dovolania z hľadiska možnosti výskytu procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p. tak nemôže prehodnocovať správnosť tejto úvahy a nemohol tak urobiť ani súd odvolací, preto svojím postupom neznemožnil žalobcovi uskutočňovať jemu patriace procesné práva.

48. Žalobca v dovolaní ďalej namietol vadu podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., ktorú vzhladol v odklone odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu v rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Cz/129/74, posudzujúcim neplatnosť kúpnej zmluvy z dôvodu preukázaného rozporu medzi vôľou a jej prejavom v písomnej kúpnej zmluve o prevode nehnuteľností v otázke kúpnej ceny.

49. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 C. s. p., musí ísť o otázku právnu (teda nie o skutkovú otázku). Právnym posúdením vecí je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením vecí je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (vid' uznesenie NS SR, sp. zn. 1Cdo 222/2009 z 26. 02. 2010). Nesprávne právne posúdenie pritom môže byť dovolacím dôvodom len vtedy, ak bolo rozhodujúce pre výrok napadnutého rozhodnutia. Ak bude dovolateľ tvrdiť, že súdy z vykonaného dokazovania nezistili správne skutkový stav a nesprávne vec preto právne posúdili, a to vo vzťahu k riešeniu niektorej právnej otázky, nepôjde o dôvod nesprávneho právneho posúdenia vecí, ale o napadnutie rozhodnutia odvolacieho súdu pre nedostatočné alebo nesprávne zistenie skutkového stavu.

50. Argumenty žalobcu v dovolaní vo vzťahu § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., za relevantné vymedzenie odvolacieho dôvodu v súlade s ust. § 432 ods. 1 a 2 C. s. p. považovať nemožno. Z tvrdení žalobcu je

zrejma v zásade jeho nespokojnosť s vyvodením iných skutkových zistení a záverov, než ním predkladaných v predmetnom konaní ohľadne vyjadrenia kúpnej ceny za nehnuteľnosť v kúpnej zmluve a kúpnej ceny skutočne dojednanej, ktorá okolnosť podľa názoru žalobcu mala mať vplyv na neplatnosť zmluvy o prevode vlastníctva nebytového priestoru, uzatvorenej medzi úpadcom ako predávajúcim a žalovaným v 1./ rade ako kupujúcim, práve z dôvodu tvrdeného nesúladu medzi vôľou a jej prejavom. Posúdenie, či v posudzovanej veci nastal alebo nenastal rozpor medzi prejavmi vôle zmluvných strán v otázke kúpnej ceny, predstavovalo súčasť zisťovania skutkového stavu veci, pričom z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie nevyplývalo, že bol rozpor medzi prejavom vôle úpadcu ako predávajúceho, konajúceho prostredníctvom predsedu predstavenstva a prejavom vôle žalovaného v 1./ rade ako kupujúceho.

51. Dovolateľ tak v podstate nenamietal právne posúdenie veci konajúcimi súdmi, ale ich skutkové závery, vedúce k právnemu záveru o platnosti kúpnej zmluvy, posúdenej v spojení so zmluvou o budúcej zmluve zo dňa 16. 03. 2011 a dodatkom č. 1 ku kúpnej zmluve zo dňa 11. 06. 2013. Súd pri právnom posúdení veci rieši právne otázky, nie skutkové, preto nemožno dovolanie podané pre nesprávne právne posúdenie veci odôvodniť spochybnením skutkových záverov odvolacieho súdu, ktorý v bode 21. svojho rozsudku konštatoval, že rozpor v prejavoch vôle zmluvných strán nenastal. Dovolací súd skutkové závery nie je oprávnený preskúmať, pretože v zmysle § 442 C. s. p. je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd.

52. Dovolateľ v dovolaní dôvodí prípustnosťou dovolania aj podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., podľa ktorého ustanovenia je dovolanie prípustné, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

53. Právnou otázkou, ktorá je rozhodujúca pre splnenie zákonnej podmienky prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p., sa rozumie tak otázka hmotnoprávna, ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine a pod., ako aj otázka procesnoprávna, ktorej riešenie záviselo od aplikácie a interpretácie procesných ustanovení (k tomu aj 3Cdo/158/2017).

54. V prípadoch, kedy dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., je povinný v dovolaní výslovne uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, konkretizovať, ako mal odvolací súd právnu otázku správne vyriešiť a zároveň z obsahu dovolania musí jednoznačne vyplývať právna otázka, ktorá má byť predmetom dovolacieho prieskumu najvyšším súdom.

55. Z obsahu dovolania je dovolaciemu súdu zrejmé, že žalobca právnu otázku prínosnú pre konkurznú prax vzhliada v posúdení, resp. okolnostiach naplnenia predpokladov odporovateľnosti právnych úkonov, žalobca však právnu otázku významnú pre rozhodnutie odvolacieho súdu (ktorú mal dovolací súd vo svojom rozhodnutí vyriešiť) konkrétne nevymedzil, taktiež z obsahu dovolania nie je možné vyvodiť, s interpretáciou alebo aplikáciou ktorého konkrétneho zákonného ustanovenia dovolateľ nesúhlasí. Rovnako dovolateľ nepredložil vlastnú argumentáciu, resp. predložil argumentáciu v širších súvislostiach, nie však takú, ktorá by sa týkala riešenia konkrétne vymedzenej právnej otázky (keďže túto ani nevymedzil).

56. Dovolací súd zdôrazňuje, že pri vymedzení dovolacieho dôvodu v súlade s ustanovením § 432 ods. 2 C. s. p. nepostačuje všeobecné konštatovanie dovolateľa, že odvolací súd vec nesprávne posúdil. Dovolací súd nemôže namiesto dovolateľa vytvárať vlastnú právnu argumentáciu vyvodením z novej nespokojnosti dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu. V takom prípade by totiž uskutočnil procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum priechiaci sa nielen koncepcii právnej úpravy dovolania v Civilnom sporovom poriadku, účelu ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p., ale aj princípu rovnosti zbraní

a kontradiktórnosti konania, keďže jeho rozhodnutie by bolo založené na iných skutočnostiach, než ako boli tvrdené dovolateľom a ku ktorým mala možnosť vyjadriť sa protistrana vo svojom vyjadrení k dovolaniu.

57. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, keďže z obsahu spisu nevyplýva, že by sa vo veci konajúcej súdy v prejednávanej veci dopustili porušenia procesných oprávnení žalobcu, dospel dovolací súd k záveru, že v konaní pred odvolacím súdom, ani súdom prvej inštancie, k dovolateľom namietanej vade zmätočnosti uvedenej v § 420 písm. f/ C. s. p. nedošlo, z dôvodu ktorého dovolanie žalobcu v tejto časti ako neprípustné podľa § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol bez toho, aby sa zaoberal otázkou vecnej správnosti napadnutých rozhodnutí.

58. Súčasne (vo vzťahu k námietke o nesprávnom právnom posúdení veci), keďže dovolací dôvod podľa § 432 ods. 1 C. s. p. uplatnený dovolateľom nie je vymedzený spôsobom predpokladaným v ustanovení § 432 ods. 2 C. s. p., dovolací súd dovolanie žalobcu v tejto časti odmietol podľa § 447 písm. f/ C. s. p.

59. V závere dovolací súd len pre úplnosť k vyjadreniu žalovaných v 2./ a 3./ rade (vyjadrenie k dovolaniu žalobcu) v znení, že dovolacie dôvody podľa § 421 ods. 1 písm. a/ a písm. b/ C. s. p. sa vzájomne vylučujú, uvádza, že zásada, podľa ktorej dovolateľ nemohol uplatniť popri sebe viaceré dôvody prípustnosti dovolania (tak vo vzájomnom vzťahu ustanovení § 420 C. s. p. a § 421 C. s. p., ako aj vo vnútri týchto ustanovení), bola prelomená uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 VCdo 1/2018 zo 07. 05. 2018, v ktorom veľký senát občianskoprávneho kolégia NS SR vyslovil, že kumulácia dovolacích dôvodov podľa § 420 C. s. p. a § 421 C. s. p. je prípustná.

60. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovaných v 1./ až 3./ rade rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p).

61. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.